

SZENTMISE – ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP

❖ **INTROITUS:** Ego clamavi (Zs. 16,6. 8. 1) – GH 389

KI-ÁLTOTTAM, IS - TEN, és meghallgattál en-gem, vigyázz re-ám,

mint szemed fé-nyé-re, s ol-talmaz en-gem! (3. t.)

Zs.: Hallgasd meg, Uram, igaz ügyemet, * figyelmezz könyörgé/semre!

¶2. Hajtsd hozzám füledet, * és hallgasd meg beszé/demet! (Ant.)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké, /ámen. (Ant.)

❖ **KYRIE – GLORIA**

❖ **GRADUALE:** Salvum fac populum (Zs. 27,9. 7) – ÉE 629; GH 390

ÜDVÖZÍTSD † a te népe/det, Uram, * áldd meg a te örökségedet! ÜDVÖZÍTSD...

¶1. ! Az Istenben bízik a szívem, * ő megsegi/tett engem. ÁLDD MEG...

¶2. ! Kivirágzik újra az életem, * és jókedvvel hálát a/dok néki. ÁLDD MEG...

ÜDVÖZÍTSD...

❖ **ALLELUIA:** Lauda anima mea (Zs. 145,2) – GH 565; ÉE 629/GH 391

AL - LE - LU - JA. _____ (8. t.)

¶ Dicsérjed, én lelkem, az Urat, † egész életemben az Urat /dicsérem, * éneklek az én Istenemnek, amíg csak /vagyok.

❖ **OFFERTORIUM:** Meditabor in mandatis – GH 92 (vagy helyette: ÉE 194)

MAGASZTALLAK, URAM, felemeltél engem, – nem hagytad, nem túrted más rabjává lennem, – ó, Uram, Istenem, hozzád kiáltottam: könyörültél rajtam!

2. És te siralmamat fordítád vígságra, – gyászruhám leoldtad, ím, bíborra váltva, – zengjen a dicséret, magasztaljon téged – örökké, míg élek!

3. Felhoztad lelkemet alvilág poklából, – fel is támasztottál haldoklók hadából, – zengjete az Úrnak vígan, minden hívek: – hálával telt szívek!

❖ **SANCTUS – AGNUS DEI**

❖ **COMMUNIO:** Domine Dominus noster (Zs. 8,2; 8. zs.) – GH 392

URAM, MI U-RUNK, mily csodá-la-tos a te neved az egész földön!

(5. t.) † / * /

Zs.: Uram, mi /Uruk, * mily csodálatos a te neved az egész /földön! ¶2. Mily magasztos a te dicső/séged * minden egek /fölött! (Ant.)

¶3. Kisdedek és csecsemők szája által vitted végbe a dicséretet ellenségeid /miatt, * hogy elhallgattasd az ellenséget és a /káromlót. ¶4. Látom az eget, a te ujjaidnak alko/tását, * a holdat és a csillagokat, melyeket te ren/deltél. (Ant.)

¶5. Micsoda az ember, hogy megemlékezel /rőla, * mi az ember fia, hogy őt megláto/gatod? ¶6. Csak egy kevéssel tetted őt kicsinyebbé az angyaloknál, † dicsőséggel és tisztességgel koro/náztad, * és kezded minden művei fölé állí/tottad. (Ant.)

¶7. Mindeneket lábai alá vettedél, † a juhokat és minden háziálla/tokat, * azonfelül a mezőknek /vadjait. ¶8. Az égi madarakat és a tenger /halait, * melyek bejárják a tenger ösvé/nyeit. ¶9. Uram, mi /Uruk, * mily csodálatos a te neved az egész /földön! (Ant.)

❖ **SZENTSÉGI ÉNEK (ÉE 164)**

IMÁDLAK, NAGY ISTENSÉG, – test s vér, titkos, mély szentség, leborulva. – Itt van Isten s emberség, – véghetetlen nagy Fölség fölládozva.

2. Üdvözlégy, te, szent manna! – Ennél többet ki adna? Nincs mód benne. – Ez az égi nagy Jóság, – a teljes Szentháromság nagy kegyelme.

3. Szent testével így táplál, – hogy ne ártson a halál, mily kegyesség! – Szent vérével harmatoz, – így szelídít magához ez Istenség.

4. Szállj le hozzám, szent Kenyér, – jöjj, ártatlan, drága Vér, szánd lelkemet! – Bár hajlékom nem méltó, – elég tőled csak egy szó, vedd szívemet!

❖ **BEFEJEZŐ ÉNEK (ÉE 360)**

ÁLDJ MEG MINKET, JÉZUS, kik itt egybegyűltünk, – a te áldásodban, kérünk, legyen részünk, – ajándékok közöld bőven velünk! – Ne hagyj minket, híveidet, – szentség nélkül világból kimúlni!

2. Ó, áldott Szüzanya, mennyei szép rózsza, – boldog mennyországnak drága gyöngyvirága, – bűnösöknek édes szószólója! – Vigyázz reánk, édesanyánk, – angyaloknak kegyes Királynéja!